

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu**Lieta C-25/20****Iesniegšanas datums:**

2020. gada 20. janvāris

Iesniedzējtiesa:*Višje sodišče v Ljubljani* (Slovēnija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2019. gada 18. decembris

Maksātnespējīgā parādniece:*ALPINE Bau GmbH*

[..]

**LŪGUMS
SNIEGT PREJUDICIĀLU NOLĒMUMU**

Višje sodišče v Ljubljani (Ljubļanas apelācijas tiesa) sekundārajā bankrota procedūrā pret parādnieci *ALPINE BAU GMBH*, Zalcburgas – Ceļes filiāle [..], izskata pārsūdzību, ko galvenās izskatāmās maksātnespējas procedūras pret *ALPINE Bau GmbH*, [..] Valsa pie Zalcburgas, Austrija [..], likvidators cēlis par *Okrožno sodišče v Celju* (Ceļes apgabaltiesa) [..] 2019. gada 5. jūlija rīkojumu, ar kuru tika noraidīts pieteikums par kreditoru prasījumu iesniegšanu, ko minētais galvenās maksātnespējas procedūras likvidators [..] bija iesniedzis 2018. gada 30. janvārī.

TIESVEDĪBAS VALSTS TIESĀ APTURĒŠANA

Ar 2019. gada 18. decembra rīkojumu [..] *Višje sodišče v Ljubljani* [..] apturēja tiesvedību un nolēma iesniegt Eiropas Savienības Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. [oriģ. 1. lpp.]

STRĪDA PRIEKŠMETA UN ATBILSTOŠO FAKTU KOPSAVILKUMS

1. Ar 2013. gada 19. jūnija rīkojumu Vīnes Komerctiesa (*Handelsgericht Wien*) uzsāka sabiedrības *ALPINE Bau GmbH* [..] maksātnespējas procedūru, kura tika sākta kā sanācijas process, bet 2013. gada 4. jūlijā tika pārkvalificēta par bankrota

procedūru. *Stephan Riel* tika iecelts par bankrota procedūras likvidatoru. Kā izriet no Vīnes Komerctiesas 2013. gada 5. jūlija rīkojuma, pret sabiedrību *ALPINE Bau GmbH* sāktā maksātnespējas procedūra ir galvenā maksātnespējas procedūra Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (turpmāk tekstā – “Regula”) 3. panta 1. punkta izpratnē.

2. 2013. gada 6. augustā galvenās maksātnespējas procedūras [...] likvidators cēla *Okrožno sodišče v Celju* prasību sākt sekundāru bankrota procedūru pret *ALPINE BAU GMBH*, Zalcburgas – Ceļes filiāli.
3. Ar 2013. gada 9. augusta nolēmumu *Okrožno sodišče v Celju* sāka sekundāru bankrota procedūru pret minēto filiāli un ar *AJPES (Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve* [Slovēnijas Republikas Publisko juridisko reģistru un saistīto pakalpojumu aģentūra]) tīmekļa vietnē 2013. gada 9. augustā publicētu paziņojumu informēja kreditorus un likvidatorus, ka saskaņā ar Regulas 32. pantu viņiem ir tiesības iesniegt savus prasījumus galvenajā procedūrā un jebkurā sekundārajā procedūrā. Minētā tiesa uzaicināja kreditorus trīs mēnešos pēc iepriekš minētās paziņojuma publicēšanas iesniegt šajā sekundārajā bankrota procedūrā savus prasījumus un citas – gan prioritāras, gan neprioritāras – tiesības, norādot, ka pēdējā diena iesniegšanai ir 2013. gada 11. novembris, un tiem atgādināja, ka tad, ja viņi minētajā termiņā nebūs iesnieguši savus prasījumus un privilģētās tiesības, tie tiks dzēsti attiecībā pret maksātnespējīgo parādnieci šajā sekundārajā bankrota procedūrā un tiesa noraidīs iesniegšanas pieteikumu saskaņā ar *ZFPPIPP (Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju* [Likums par finanšu darījumiem, maksātnespējas procedūrām un piespiedu likvidāciju]) 296. panta 5. punktu vai 298. panta 5. punktu.
4. 2018. gada 30. janvārī galvenās maksātnespējas procedūras [...] likvidators iesniedza šajā sekundārajā bankrota procedūrā prasījumus saskaņā ar Regulas 32. panta 2. punktu un lūdza maksātnespējas lietu tiesu apmierināt šo pieteikumu un iekļaut to ikvienā turpmākajā summu sadalē kreditoriem sekundārās bankrota procedūras ietvaros. **[oriģ. 2. lpp.]**
5. Ar 2019. gada 5. jūlija rīkojumu *Okrožno sodišče v Celju* noraidīja šo prasījumu kā novēloti iesniegtu, ievērojot *ZFPPIPP* 296. panta 5. punktu. Tā paziņoja, ka *ZFPPIPP* 59. panta 2. punktā paredzētais prasījuma akta iesniegšanas termiņš bija beidzies 2013. gada 11. novembrī.

ATBILSTOŠĀS TIESĪBU NORMAS

Eiropas Savienības tiesības

6. Saskaņā ar Regulas 32. panta 1. punktu ikviens kreditors var iesniegt savu prasījumu galvenajā procedūrā un jebkurā sekundārajā procedūrā. Regulas 32. panta 2. punktā ir paredzēts, ka galvenās procedūras un sekundāro procedūru

likvidatori iesniedz citās procedūrās tos prasījumus, kas jau ir iesniegti procedūrā, kurā viņi ir iecelti, ar nosacījumu, ka tas ir lietderīgi kreditoriem pēdējās minētās procedūrās, un uz ko attiecas kreditoru tiesības iebilst vai atsaukt prasības pieteikumu, ja tā paredz piemērojami tiesību akti. Galvenās vai sekundārās maksātnespējas procedūras likvidators ir pilnvarots piedalīties citās maksātnespējas procedūrās ar tādu pašu pamatojumu kā kreditors, it īpaši apmeklējot kreditoru sanāksmes (Regulas 32. panta 3. punkts).

7. Saskaņā ar Regulas 28. pantu, ja minētajā regulā nav noteikts citādi, sekundārai procedūrai piemēro tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras teritorijā sāk sekundāro procedūru.

Slovēnijas tiesības

8. Slovēnijas likuma, kas reglamentē maksātnespējas procedūras (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*¹ [(Likums par finanšu darījumiem, maksātnespējas procedūrām un piespiedu likvidāciju)], 59. panta 2. punktā ir paredzēts, ka bankrota procedūras ietvaros kreditoram ir jāiesniedz savs prasījums pret maksātnespējīgo parādnieku trīs mēnešos pēc paziņojuma par šīs procedūras sākšanu publicēšanas dienas, neskarot gadījumus, kad šā panta 3. un 4. punktā ir noteikts citādi². Ja prasījumu garantē privilēģētas tiesības, kreditoram bankrota procedūrā termiņā, kas noteikts prasījumu iesniegšanai, ir jāiesniedz arī privilēģētās tiesības, ja vien ZFPPIPP 281. panta 1. punktā³ vai [oriģ. 3. lpp.] ZFPPIPP 282. panta 2. punktā⁴ nav noteikts citādi (ZFPPIPP 298. panta 1. punkts). Ja kreditors ļauj notecēt prasījuma iesniegšanas termiņam, viņa prasījums pret bankrota lietas parādnieku tiek dzēsts, un tiesa noraida viņa novēloti iesniegto prasījumu (ZFPPIPP 296. panta 5. punkts). Ja kreditors neievēro privilēģēto tiesību iesniegšanas termiņu, šīs tiesības tiek dzēstas (ZFPPIPP 298. panta 5. punkts).
9. Slovēnijas tiesu judikatūrā nav līdzīgu lietu.

Austrijas tiesības

10. *Insolvenzordnung* (Austrijas Likums par maksātnespēju) 107. panta 1. punktā ir noteikts, ka attiecībā uz prasījumiem, kas iesniegti pēc prasījumu iesniegšanas termiņa beigām un nav skatīti vispārējā tiesas sēdē, kurā pārbauda saistības, tiek

¹ Turpmāk tekstā – “ZFPPIPP” (*Ur. List RS [Slovēnijas Republikas Oficiālais Vēstnesis]* Nr. 126/2007 un turpmākie grozījumi).

² Šajos divos punktos runa ir par prasījumiem, kuri rodas uz apstrīdamu vai apstrīdētu juridisku aktu pamata.

³ Šajā daļā likums aplūko privilēģētas tiesības, kas tiek iegūtas izpildprocedūrā, kuras norisi bankrota procedūras sākšana neietekmē.

⁴ Šeit likums reglamentē privilēģētās tiesības, kas īstenojamas ārpus tiesas ceļā.

rīkota īpaša tiesas sēde parādu esamības pārbaudei. Šiem prasījumiem piemēro 105. panta 1. punktu. Prasījumi, kas iesniegti mazāk nekā 14 dienas pirms tiesas sēdes, kurā pārbauda galīgās saistības, netiek ņemti vērā.

LIKVIDATORU ARGUMENTI

Galvenās maksātnespējas procedūras likvidatora argumenti

11. Savā pārsūdzībā galvenās maksātnespējas procedūras likvidators norāda, ka sekundāras maksātnespējas procedūras sākšana tika lūgta, lai kopējā aizsardzībā, ko piedāvā tiesību normas maksātnespējas jomā, iekļautu Slovēnijā atrodošos mantu. Iespējai sākt sekundāru maksātnespējas procedūru nav mērķa uzlikt galvenās maksātnespējas procedūras kreditoriem jaunu (papildu) slogu saistībā ar prasījumu iesniegšanu šādā jaunā sekundārā maksātnespējas procedūrā, un tai arī nav mērķa prasījumu neiesniegšanas gadījumā panākt, ka minēto kreditoru stāvoklis jebkādā veidā pasliktinās (tostarp, nosakot, ka viņiem ir tiesības uz prasījumu atlīdzināšanu tikai aktīvu pārpalikuma robežās Regulas 35. panta izpratnē). Šajā ziņā ir jāinterpretē Regulas 32. panta 2. punktā minētais noteikums, kas paredz likvidatoru īpašās tiesības, ko Slovēnijas tiesiskais regulējums maksātnespējas jomā neatzīst un pat nereglamentē. Saskaņā ar Regulas 32. panta 2. punktu pats galvenās procedūras likvidators var iesniegt jebkurā sekundārā procedūrā tādus kreditoru prasījumus **[oriģ. 4. lpp.]**, kas jau iesniegti galvenajā procedūrā, ievērojot to, ka šādai prasījumu iesniegšanai nepastāv nekādi ierobežojumi laikā. Tāda interpretācija, ar kuru arī gadījumus, kad galvenās maksātnespējas procedūras likvidators iesniedz prasījumu pieteikumus, pakļauj kreditoram piemērojamajām Slovēnijas valsts tiesību normām prasījumu iesniegšanas jomā, būtu arī pretrunā citās dalībvalstīs (piemēram, šajā lietā, Austrijā) spēkā esošajām tiesību normām prasījumu iesniegšanas un pārbaudes jomā. Austrijā prasījumu iesniegšanas un pārbaudes jomā spēkā ir noteikumi, kas atšķiras no Slovēnijā spēkā esošajiem noteikumiem, kas nozīmē, ka Regulas 32. panta 2. punkta īstenošana praksē būtu neiespējama, ja minētās tiesību normas piemērošana būtu pakļauta ZFPPIP 59. panta 2. punktā minētajam noteikumam. Loģiski, ka galvenās maksātnespējas procedūras likvidators iesniedz tikai tos kreditoru prasījumus, kas ir pienācīgi iesniegti vai pārbaudīti atbilstoši valsts tiesiskajam regulējumam. Līdz ar to, īsā trīs mēnešu termiņa notecējuma dēļ galvenās maksātnespējas procedūras likvidatoram būtu faktiski neiespējami īstenot Regulas 32. panta 2. punktā minētās tiesības, jo šajā termiņā Austrijā notiekošās galvenās procedūras kreditoru prasījumi vēl nebija pienācīgi iesniegti, izskatīti vai pārbaudīti. Iespējas, ka likvidators var iesniegt prasījumus saskaņā ar Regulas 32. pantu, mērķis ir vienkāršot procedūru un panākt to, ka, piemēram, ar vienu iesniegšanu uz sekundāro palīgprocedūru tiek pārnesti visi prasījumi, kas jau iesniegti un pārbaudīti galvenajā procedūrā. [Šeit izskatāmā] galvenā procedūra ir viena no galveno bankrota procedūru veidiem Austrijā, kuras laikā atbilstoši Austrijas tiesībām kreditori iesniedza savus prasījumus ilgstošākā laikposmā. Prasījumu pārbaudes tiesas sēdes notika vairākkārt un ilgstoši vairāku gadu garumā, un pēdējā tiesas sēde notika 2018. gada 2. oktobrī. Tātad, lai

efektīvi īstenotu Regulas 32. panta 2. punktā minēto noteikumu, ir nepieciešams, lai šā noteikuma piemērošana netiktu ierobežota ar termiņu, kas ir spēkā attiecībā uz kreditoriem, pamatojoties uz valsts tiesiskā regulējuma noteikumiem (ZFPIPP 59. panta 2. punkts). Regula kā Savienības tiesību, kam ir tieša ietekme, daļa prevalē pār ZFPIPP tekstu. Tāpēc nevar tikt pieļauta tāda interpretācija, kas padara par neiespējamu galvenās procedūras likvidatoram īstenot tiesības, kuras garantē tiesību aizsardzību vai nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem. Pretējā gadījumā sekundārās procedūras kreditori atrastos labākā situācijā salīdzinājumā ar galvenās procedūras kreditoriem. [oriģ. 5. lpp.]

Sekundārās maksātnespējas procedūras likvidatora argumenti

12. Sekundārās maksātnespējas procedūras likvidators apgalvo, ka galvenās procedūras likvidatora iesniegtā prasījumu pieteikuma noraidījums izriet no šī pieteikuma novēlotas iesniegšanas no Slovēnijas tiesību normu viedokļa. Ar šo nolēmumu tiesa piemēroja valsts tiesības atbilstoši Regulas 4. panta 1. punktam, kurā ir noteikts, ka, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, vienmēr ir jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā procedūra ir uzsākta. Regulā nav paredzēts nekāds termiņš, kurā likvidatori var izmantot iespēju vēlāk iesniegt prasījumus citās maksātnespējas procedūrās, kas sāktas attiecībā pret to pašu parādnieku. Apgalvojumam, atbilstoši kuram šajā sakarā likvidatoriem nav saistoši nekādi termiņi, ir pretrunā jau minētais valsts tiesību piemērošanas tvērums, kā noteikts Regulas 4. panta 1. punktā. Regulas 32. panta 2. punkts nerada nekādu specifisku juridisko institūtu, kas atšķirtos no prasījumu iesniegšanas; minētā tiesību norma tikai paredz iespēju likvidatoram iesniegt kreditoru prasījumus kā viņu pārstāvim, viņu vārdā un viņu interesēs, kas blakus vispārējai juridiskajai teorijai attaisno arī tajā pašā pantā paredzēto atrunu, atbilstoši kurai kreditoriem ir tiesības iebilst pret šo iesniegšanu vai atsaukt savu pieteikumu. Procesuālie termiņi, kas vienādi jāpiemēro visiem tiesību subjektiem vai ko nedrīkst diferencēt atkarībā no kreditora pārstāvja, tiek noteikti nolūkā garantēt pareizu maksātnespējas procedūras norisi. Apgalvojums, atbilstoši kuram citu maksātnespējas procedūru, kas sāktas pret vienu un to pašu parādnieku, likvidatoriem nav saistoši nekādi termiņi, varētu izraisīt procesa “iestrēgšanu” vai ierobežot to kreditoru tiesības, kuri ir veikuši vai kuriem bija jāveic savas darbības iepriekš noteiktos termiņos. Turklāt tieši interpretācija, atbilstoši kurai tikai vietējiem kreditoriem vai sekundārās procedūras kreditoriem ir saistošs beigu termiņš un tikai viņiem ir jācieš novēlotas rīcības sekas, kamēr galvenās procedūras kreditori var brīvi un jebkurā brīdī iesniegt savus prasījumus sekundārajā procedūrā, izraisot nevienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem. Šajā lietā izskatāmajā sekundārajā procedūrā nepastāvēja šķēršļi tam, lai galvenās maksātnespējas procedūras kreditori paredzētajā termiņā iesniegtu prasījuma iesniegšanas pieteikumu; tā kā viņi to neizdarīja, vispārējiem juridiskajiem principiem atbilstoši izrādās interpretācija, saskaņā ar kuru viņiem novēlotas iesniegšanas gadījumā ir jācieš tādas pašas sekas, kādas rodas valsts kreditoriem. Nav nozīmes galvenās maksātnespējas procedūras likvidatora norādei uz prasījumu konstatācijas ilgstošo

norisi galvenajā maksātnespējas procedūrā, jo Regulas 32. panta 2. punktā runa ir par iesniegtu, nevis pārbaudīto prasījumu vēlāku iesniegšanu citā procedūrā. **[oriģ. 6. lpp.]**

STRĪDA PAMATELEMENTI

13. Noteicošais materiālo tiesību jautājums ir tāds, vai iespēja galveno procedūru un jebkuras citas sekundāras procedūras likvidatoriem iesniegt citās procedūrās prasījumus, kas jau ir iesniegti minēto likvidatoru iecelšanas procedūrā, ir pakļauta termiņiem, ko piemēro kreditoru prasījumu iesniegšanai saskaņā ar tās valsts tiesisko regulējumu, kurā noris minētās procedūras, vai tomēr Regulas 32. panta 2. punktā ir paredzētas īpašas likvidatora tiesības iesniegt prasījumus citās maksātnespējas procedūrās bez jebkāda laika ierobežojuma.
14. Ja attiecībā uz prasījumu iesniegšanu Regulas 32. panta 2. punkta izpratnē spēkā būtu tās tiesību normas par prasījumu iesniegšanu no likvidatoru puses, kas paredzētas tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā likvidatori ir iesnieguši prasījumus, tad šajā lietā, ievērojot ZFPPIP 296. panta 5. punktu kopā ar tā paša likuma 59. panta 2. punktu, būtu lietderīgi noraidīt prasījumu iesniegšanas pieteikumu, ko iesniedzis galvenās maksātnespējas procedūras administrators.
15. Ja attiecībā uz prasījumu iesniegšanu Regulas 32. panta 2. punkta izpratnē iepriekš minētie termiņi nebūtu spēkā, jo runa ir par īpašām likvidatora tiesībām, uz ko neattiecas kreditoru prasījumu iesniegšanai piemērojamais termiņš, būtu lietderīgi ņemt vērā iesniegto pieteikumu un iekļaut prasījumus turpmākajā maksātnespējīgā parādnieka mantas sadalē sekundārās maksātnespējas procedūras ietvaros.

PREJUDICIĀLĀ JAUTĀJUMA IEMESLI

16. Uzdotajam jautājumam ir būtiska ietekme uz sekundārās procedūras norisi, jo atkarībā no atbildes, kas tiks sniegta, kreditori, kuri ir iesnieguši prasījumus galvenajā maksātnespējas procedūrā, piedalīsies vai nepiedalīsies turpmākajās maksātnespējīgā parādnieka mantas sadalēs sekundārajā procedūrā. ES Tiesas judikatūras izpēte pierāda, ka Tiesa par šādu gadījumu vēl nav spriedusi. Turklāt Savienības tiesību piemērošana nav tik skaidra, lai nerastos nekādas šaubas (*acte clair* doktrīna, C-283/81 – *CILFIT/Ministero della Sanità*⁵).
17. Pirmkārt, Regulas 32. panta 2. punkta interpretācijas nolūkā ir jāsāk no sekundāras maksātnespējas procedūras sākšanas mērķa. Regulas 19. apsvērumā **[oriģ. 7. lpp.]** ir noteikts, ka sekundārā maksātnespējas procedūra, papildus vietējo interešu aizsardzībai, kalpo dažādiem mērķiem. Tā var notikt, piemēram, ja parādnieka īpašuma struktūra ir pārāk sarežģīta, lai to pārvaldītu kā vienu veselu, vai arī ja attiecīgo tiesību sistēmu atšķirības ir tik būtiskas, ka procedūras sākšanas

⁵ ECLI:EU:C:1982:335.

dalībvalsts tiesību aktu piemērošana var radīt sarežģījumus citās dalībvalstīs, kurās atrodas aktīvi. Šajā nolūkā galvenās maksātnespējas procedūras administrators var lūgt sākt sekundāro procedūru, ja to prasa efektīva aktīvu pārvaldīšana.

18. Regulas 20. apsvērumā ir uzsvērts, ka galvenā maksātnespējas procedūra un sekundārā procedūra tomēr var veicināt efektīvu kopējo aktīvu realizāciju tikai tad, ja visas vienlaicīgi veiktās procedūras tiek koordinētas. Šajā gadījumā galvenais nosacījums ir cieša sadarbība dažādo likvidatoru starpā, jo īpaši, apmainoties ar pietiekamu daudzumu informācijas. Lai nodrošinātu galvenās maksātnespējas procedūras noteicošo lomu, likvidatoram šajā procedūrā ir jādod vairākas iespējas iejaukties sekundārajās maksātnespējas procedūrās, kas tiek izskatītas tajā pašā laikā.
19. Saskaņā ar Regulas 21. apsvērumu katram kreditoram, kura pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir Savienībā, jābūt tiesībām iesniegt prasījumus katrā maksātnespējas procedūrā, ko izskata Savienībā attiecībā uz parādnieka aktīviem. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem, aktīvu sadalīšana tomēr ir jākoordinē. Katram kreditoram jāspēj paturēt maksātnespējas procedūru laikā saņemto, taču jābūt tiesīgam piedalīties kopējo aktīvu sadalīšanā citās procedūrās tikai tad, ja kreditoriem ar līdzīgu stāvokli ir apmierināta tāda pati prasījumu daļa.
20. No minētajiem apsvērumiem izriet, ka Regulā izvirzītais mērķis ir nodrošināt efektīvu pārrobežu maksātnespējas procedūru darbību⁶, nodrošināt vienādu attieksmi pret kreditoriem Savienībā, kā arī uzlabot viņu tiesību īstenošanas iespēju⁷.
21. Attiecībā uz šajā regulā ietvertajiem jautājumiem ir noteikti vienoti tiesību normu kolīziju noteikumi, kas to piemērošanas jomā aizstāj valstu starptautisko privāttiesību [oriģ. 8. lpp.] noteikumus⁸. Ja nav norādīts citādi, jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kura sāk maksātnespējas procedūru (*lex concursus*), un šim noteikumam jābūt spēkā gan galvenajā procedūrā, gan vietējās procedūrās. Regulas 23. apsvērumā ir noteikts, ka *lex concursus* nosaka maksātnespējas procedūras sekas, gan procesuālās, gan materiālās, un regulē visus maksātnespējas procedūras sāksanas, izpildes un noslēgšanas nosacījumus. Šīm prasībām atbilst Regulas 28. pants, kurā ir noteikts, ka, ja minētajā regulā nav noteikts citādi, sekundārajai procedūrai piemēro tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras teritorijā sāk sekundāro procedūru. To, kas ietilpst piemērojamo tiesību aktu darbības jomā, reglamentē vispārējos noteikumos ietvertais 4. pants. Šajā darbības jomā cita starpā ietilpst noteikumi, kas regulē prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu

⁶ Tiesas spriedums lietā C-116/11, *Bank Handlowy und Ryszard Adamiak* (ECLI:EU:C:2012:308).

⁷ Tiesas spriedums lietā C-47/18, *Skarb Panstwa Rzeczpospolite Polskie* (ECLI:EU:C:2019:754).

⁸ Regulas 23. apsvērumus.

[Regulas 4. panta 2. punkta h) apakšpunkts], un noteikumi, kas regulē ieņēmumu sadali no aktīvu pārdošanas [Regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunkts].

22. Regulas 32. panta 2. punktā papildus apgalvojumam, ka galvenās procedūras un sekundāro procedūru likvidatori var iesniegt citās procedūrās tos prasījumus, kas jau ir iesniegti viņu iecelšanas procedūrā (un izņemot gadījumus, kad ir paredzēts papildnosacījums un atruna par kreditoriem piešķirtām tiesībām), nav ietverti noteikumi, kas ļautu nepārprotami secināt, kādā veidā jārisina šāda prasījumu iesniegšana. Tāpat arī nav skaidrs, vai attiecībā uz iesniegšanu, ko likvidatori veikuši Regulas 32. panta 2. punkta izpratnē, arī ir spēkā termiņi, kas Slovēnijas tiesībās paredzēti kreditoru prasījumu iesniegšanai, ieskaitot novēlotas iesniegšanas sekas.
23. ZFPPIPP nereglamentē Regulas 32. panta 2. punktā minēto situāciju. Šī situācija nav aplūkota pat maksātnespējīgā parādnieka mantas sadales procedūrā. Maksātnespējīgā parādnieka mantas vispārējā sadalē tiek ņemti vērā tikai tie prasījumi, kas bankrota procedūras ietvaros ir iesniegti savlaicīgi⁹, kā arī konkrēti norādītie privilēģētie prasījumi un ar nodokļu samaksu saistītie prasījumi, kas nav jāiesniedz bankrota procedūrā un tiek uzskatīti par savlaicīgi iesniegtiem¹⁰. Šādi prasījumi likvidatoram ir jāiekļauj pārbaudīto prasījumu galvenajā sarakstā vai papildinošajā sarakstā.

SECINĀJUMS

24. Eiropas Savienības Tiesas sniegtā interpretācija ļaus tiesai, kura izskata pārsūdzību [*Višje sodišče v Ljubljani*], [oriģ. 9. lpp.] pieņemt Regulas 32. panta 2. punktā izvirzītajam mērķim atbilstošu nolēmumu.

PREJUDICIĀLAIS JAUTĀJUMS

25. Ievērojot iepriekš izklāstīto, *Višje sodišče v Ljubljani* atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. panta otrajai daļai un pirmās daļas b) punktam uzdod šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai Regulas Nr. 1346/2000 32. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumos, kad galvenās maksātnespējas procedūras likvidators ir iesniedzis prasījumu pieteikumus kādā sekundārā procedūrā, attiecībā uz kreditoru prasījumu iesniegšanas termiņiem un novēlotas iesniegšanas sekām tiek piemērotas tās valsts tiesību aktos paredzētās tiesību normas, kurā notiek sekundārā procedūra?”

[..]

⁹ ZFPPIPP 358. pants.

¹⁰ ZFPPIPP 296. panta 6. punkts.